

A MINDEN KERTJÉBEN

*ősz mulat
hullatja szárnyait a táj
mint gyöngyszem
kagyló melegében
úgy nő benned a halál*

*emlékké züllik
a pillanat
míg arcod
ráncain matat
s elhagy mint hűtlen
szerető
megcsal a surranó idő*

*dadog a törött
víztiükör
majd szétmossa
álmod partjait
s titokban
két csobbanás között
reggelig meghalsz
egy kicsit*

*érezed
és legbelül érted
rőzseláng csupán
a léted
hisz fárad már
fárad nagyon
Isten tenyere
homlokodon*

VAK SZEMÉBEN

*az Időnek
görbe boton
varjak ülnek
cérmaszálon lóg
a mennybolt
benne ring
a volt s a nemvolt
a himbálódzó
csillag-tenger
egy szédelgő
részeg cettel
s gyomrában
meg sok kis Jónás
nagy szakálluk
savba ér
hitük fonnyadt
töklevél*

*vak szemében
az Időnek
füstölög
a lámpabél*

MI LESZ MAJD

*akkor Kedvesem,
ha az éj húrjai
elszakadnak,
és vége lesz,
vége majd
minden pillanatnak?
ha elszárad szárán
a barkaág,
s nehéz felhők
temetik
madarak könnyű dalát.
mi lesz majd,
mi lesz majd,
Kedvesem,
a folyón túl...
odaát,
ha szívünkben
nem lesz már semmi sem,
csak egy elszáradt
barkaág?*